

Sygn. akt III Ca 914/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Tomasz Pawlik

Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SR (del.) Ewa Buczek – Fidyka

Protokolant Aleksandra Sado -Stach

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2017 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa B. G.

przeciwko A. M. (1)

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 2 marca 2017 r., sygn. akt III RC 215/16

1. **oddala apelację;**

2. **nie obciąża pozwanego kosztami postępowania odwoławczego.**

SSR(del.) Ewa Buczek-Fidyka SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 914/17

UZASADNIENIE

Powód B. G. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanego A. M. (1) alimentów w kwotach po 500zł miesięcznie w miejsce alimentów w kwotach po 300 zł ustalonych w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim w dniu 27 06 2011r. w sprawie o sygn. akt III RC 187/11.

Uzasadniając żądanie twierdził, że od czasu zasądzenia ostatnich alimentów wzrosły jego usprawiedliwione potrzeby, przez co dotychczasowe alimenty w pełni ich nie zaspakajają

Pozwany A. M. (1) wniósł o oddalenie powództwa. Podnosił,

Że jego sytuacja materialna i rodzinna nie pozwala mu na uiszczanie alimentów w dochodzonej wysokości, gdyż poza powodem na utrzymaniu ma dwoje innych dzieci,

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w wyroku z dnia 2 03 2017r. . zasądził od pozwanego na rzecz powoda poczynając od dnia 17 05 2016r. - w miejsce dotychczasowych alimentów - alimenty w kwotach po 500 zł miesięcznie płatnych z góry

do rąk matki małoletniej powoda J. G. do dnia 20-tego każdego miesiąca

z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w płatności którejkolwiek z rat, oddalił powództwo z pozostałym zakresie, orzekł o kosztach procesu i nieuiszczonych kosztach sądowych oraz nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje: art.138 k.r.o. i art. 135 § 1 k.r.o. Stwierdził, że matka powoda ponosi koszty związane z utrzymaniem mieszkania w którym małoletni zamieszkuje i uznał że skoro pozwany

nie uczestniczy w jakimkolwiek stopniu w utrzymaniu syna winien w większym stopniu aniżeli jego matka uczestniczyć w pozostałych kosztach jego utrzymania. Następnie ocenił, że pozwany „posiada możliwości finansowe świadczenia alimentów w wysokości sięgającej 500zł miesięcznie” i uznała powództwo za uzasadnione.

O kosztach procesu orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. a o nadaniu wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności w oparciu o regulację art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył pozwany **A. M. (1)**, który wnosił o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez oddalenie powództwa, bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzucił, że przy ferowaniu wyroku popełniono błąd w ustaleniach faktycznych przez błędne przyjęcie, że „jest w stanie sprostować finansowo opłacaniu alimentów w kwocie 500zł miesięcznie”, mimo że jego sytuacja finansowa jest na tyle trudna, że alimenty w tej wysokości przekraczają jego zdolności zarobkowe.

Ponadto zarzucała, że przy ustaleniu podstawy faktycznej orzeczenia przekroczone granice swobodnej oceny dowodów, w szczególności przez błędną ocenę jego wyjaśnień

i niezasadne przyjęcie, że ma możliwość osiągania dochodu miesięcznego w wysokości umożliwiającej mu „opłacani alimentów” w wysokości 500zł miesięcznie.

Powód B. M. wnosił o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, podzielając ustalenia i rozważania Sądu pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje :

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powoda uznając,

że mają one źródło w regulacji art. 138 k.r.o. w związku z art. 133 § 1 k.r.o.

i art. 135 § 1 i § 2 k.r.o. oraz prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na postawę faktyczną orzeczenia mają podstawę we wskazanych przez Sąd Rejonowy źródłach dowodowych, których ocena jakkolwiek lakoniczna jest logiczna i mieści w granicach swobodnej oceny dowodów.

Skarżący w ramach podniesionych w apelacji zarzutów w istocie kwestionuje dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawą poczynionych ustaleń.

Z tej przyczyny zarzuty te tylko werbalnie odnoszą się do podstawy faktycznej

i jako takie nie mają wpływu na powyższą ocenę.

W oparciu o wyniki rozprawy apelacyjnej i bezsporne twierdzenia pozwanego uzupełniono podstawę faktyczną orzeczenia ustalając dodatkowo, że pozwanemu po wydaniu zaskarżonego wyroku w dniu (...) urodziło się kolejne dziecko córka M. M. (1) oraz że jego obecne wynagrodzenie za pracę bez potrąceń komorniczych wynosiłoby 2.200zł netto miesięcznie

Z tych też względów Sąd odwoławczy z powyższa modyfikacja przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego również jest prawidłowa.

Pozwany jest ojcem małoletniego powoda, który z racji swojego wieku nie jest

w stanie samodzielnie się utrzymywać i z mocy art. 133 § 1 k.r.o. na pozwanym ciąży obowiązek jej alimentacji.

Ostatnie alimenty zostały ustalone w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Wodzisławiu Śląskim w dniu 27 06 2011r. (w sprawie o sygn. akt III RC 187/11) na kwotę 300zł miesięcznie, kiedy powód liczył około 8 miesięcy.

Od tego czasu do chwili wniesienia pozwu upłynął okres blisko 6 lat, w którym małoletni B. G. rozwinął się fizycznie, przez co zwiększyły się jej potrzeby.

W następstwie tego wzrosły koszty jej utrzymania i Sąd pierwszej instancji słusznie ocenił, że nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu regulacji art. 138 k.r.o. uzasadniająca podwyższenie dotychczasowych alimentów.

Powód mieszka wspólnie z matką J. G. u jego dziadków macierzystych, która zapewnia mu przez to mieszkanie (za mieszkanie matka płaci połowę kosztów jego utrzymania tj. 500-600zł miesięcznie) i z uwagi na jego wiek w znacznym zakresie realizuje swój obowiązek alimentacyjny przez sprawowanie nad nim pieczy

oraz czynienie starań o jego wychowanie.

Dlatego głównie na pozwanym spoczywa obowiązek przyczyniania się do ponoszenia pozostałych kosztów utrzymania powoda, których uzasadniona wysokość zamyka się kwotą wokoło 10.00zł (wyżywienie – 500zł, ubranie – 300zł, przedszkole – 200zł).

Zakres obowiązku pozwanego wyznacza regulacja zawarta w art. 135 § 1 k.r.o., stosownie do której jest zobowiązany on łożyć środki utrzymania odpowiadające usprawiedliwionym potrzebom powoda i swoim możliwością zarobkowym.

Matka powoda jest z zawodu opiekunem medycznym i w obecnie jest zatrudniona na (...), gdzie zarabia 1.100zł netto miesięcznie w zależności od ilości przepracowanych godzin i poza ponoszonymi kosztami mieszkania nie jest w stanie w sposób istotny przyczynić się finansowo do utrzymania powoda.

Pozwany obecnie zarabia 2.200zł netto miesięcznie.

W chwili orzekania przez Sąd Rejonowy oprócz powoda posiada jeszcze formalnie na utrzymaniu dzieci z pierwszego małżeństwa K. w wieku 13 lat i syna M. w wieku 10 lat oraz syna z drugiego małżeństwa z A. M. (2) w wieku 2 lat.

Po wydaniu zaskarżonego wyroku urodziło mu się kolejne dziecko córka M. M. (1), która liczy 3 miesiące (ur. (...)).

W wyniku porozumienia z pierwszą żoną M. M. (3) córka K. mieszka u jego rodziców i na jej utrzymanie przeznaczona jest 250zł miesięcznie, a syn M. mieszka z matką, która nie domaga się od pozwanego łożenia na jego utrzymanie.

W konsekwencji tego poza kwotą 250zł przekazywaną miesięcznie na utrzymanie córki powód faktycznym utrzymuje dwójkę dzieci z drugiego małżeństwa.

Po potrąceniu z jego wynagrodzenia za pracę alimentów i kwoty płaconej jego rodzicom na utrzymanie córkę K. i zasądzonych alimentów na rzecz powoda pozostaje mu na utrzymanie obecnej rodziny kwota 1.450zł miesięcznie.

Jakkolwiek w chwili obecnej co prawda znajduje się on w trudnej sytuacji materialnej, to biorąc pod uwagę wiek dzieci z drugiego małżeństwa oraz fakt, iż jego obecna żona uzyskuje dodatek macierzyński jest on w stanie - wbrew temu co podnosił

w apelacji - łożyć na utrzymanie powoda alimenty w wysokości po 500zł miesięcznie.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym orzeczeniu i apelacja pozwanego jest bezzasadna.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanego jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację 102 k.p.c. biorąc pod uwagę, iż z powodu trudnej sytuacji materialnej pozwanego oraz łączące strony stosunki rodzinne w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek po którym mowa jest w tym przepisie.

SSR(del.) Ewa Buczek-Fidyka SSO Tomasz Pawlik SSO Leszek Dąbek